

Groot en klein

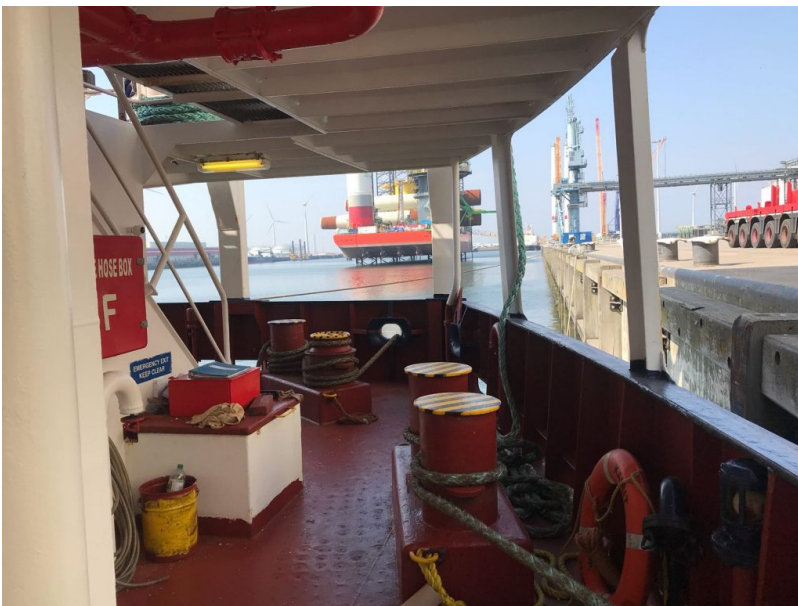
Schepen in alle soorten en maten.

Gisteren 4 september had ik een metgezel. Wildrik Bos wilde al langer een keer mee om schepen te bezoeken. Nu kon hij vrij krijgen. En dus togen we met z'n tweeën naar de Eemshaven. We begonnen met gebed op de parkeerplaats bij het Zeemanshuis. We vroegen om de leiding van onze Heer. En nu terugkijkend naar deze dag, hebben we die leiding volop gekregen. We begonnen op de Emmakade waar we aan boord stapten van de Norman Pacific. De mooie, brede loopplank glom ons al tegemoet. Het was het eerste teken dat dit een mooi en schoon schip was.

De vriendelijke Filipijnse wachtman belde de Noorse kapitein, waarna hij ons begeleide naar de brug. We werden hartelijk verwelkomd en onder het genot van een prima kop koffie ontspoon zich een mooi gesprek. Ook de tweede officier (ook christen) voegde zich bij ons. Deze man gaf ons wat later een zeer uitgebreide rondleiding over de brug en andere delen van het schip. Zo werden wij op de hoogte gebracht van alle techniek, beeldschermen en hun functies. Dit schip heeft als taak om de stroomkabels van de windparken in te graven in de zeebodem. Een indrukwekkend schip met een bijzonder vriendelijke bemanning. Even later werden we uitgenodigd om tussen de middag mee te eten met de kapitein en de eerder genoemde officier. Kort na het eten moest het schip een paar honderd meter van haar ligplaats opschuiven om plaats te maken voor

andere schepen. We mochten aan boord blijven of om 15 uur terug komen om met een groep Filipino's te spreken. We kozen ervoor om het schip te verlaten en later terug te komen. De tweede officier heb ik een sloopfles cadeau gegeven. Hiervoor moest hij wel even meelopen naar de auto. Maar wat was deze man blij met dit geschenk. Hij bleef maar kijken naar zijn nieuwe eigendom. Voor Wildrik was het een mooie ervaring om aan boord van dit enorme schip te zijn. Dat niet alle schepen hetzelfde zijn was ook een ervaring die gelijk volgde. We togen naar de andere kant van de Emmahaven. Daar lag een Russisch vrachtschip met een lading graan voor de Maltfabriek.

De loopplank was hier een gammel opstapje, levensgevaarlijk, maar we bereikten heelhuids de gangboord. Hier waren een paar mannen bezig met kletsen c.q. werkoverleg. De conversatie met ons verliep moeizaam. De kapitein werd opgetrommeld maar bij het horen van de vraag "are you Christian," werd snel een ander bemanningslid opgetrommeld. Deze sprak Engels. Al was zijn woordenschat zéér beperkt en bestond zijn reactie op vragen vooral op wazig kijken en schouderophalen. Wel werden we meegenomen naar een soort messroom waar we een een pot Nescafé en een kan heet water kregen aangeboden. De Rus verdween daarna, zodat wij gezellig met z'n tweeën achterbleven. Omdat de motoren van het schip aanzwelden, kreeg ik een donkerbruin vermoeden dat het schip bezig was te vertrekken, met voor ons een enkele reis Siberië. Ik dacht weg wezen. Nou het viel allemaal mee. Om de kraan de gelegenheid te geven om meer graan te lossen moest schip een 50 tal meters opschuiven. Wij besloten om van boord te gaan. Het was nog lang geen 15 uur dus alle tijd om andere schepen te bezoeken.

Ik besloot om te proberen om aan boord te komen van de Pacific Osprey. Een bijzonder groot schip dat de windmolen masten in zee plaatst. Tijdens eerdere pogingen was het altijd veel te druk aan boord met laden en lossen maar nu was er een en al rust. Geen wonder want vorige week is er op dit schip een ernstig ongeluk gebeurd waardoor meerdere mannen naar het ziekenhuis moeten worden vervoerd. Een man is zelfs zéér ernstig gewond. Tijdens een laadklus is de top van een kraan afgebroken. Helaas lukte het ook nu niet om aan boord te komen. Een vrouwelijke officier kwam naar de kade om ons te vertellen dat men als gevolg van het ongeluk erg voorzichtig is om zomaar mensen toe te laten. Ik heb kaartjes afgegeven en verteld over het werk van de stichting Het Havenlicht/ SCFS. Men zou vandaag vergaderen en mijn aanvraag voor een bezoek bespreken.

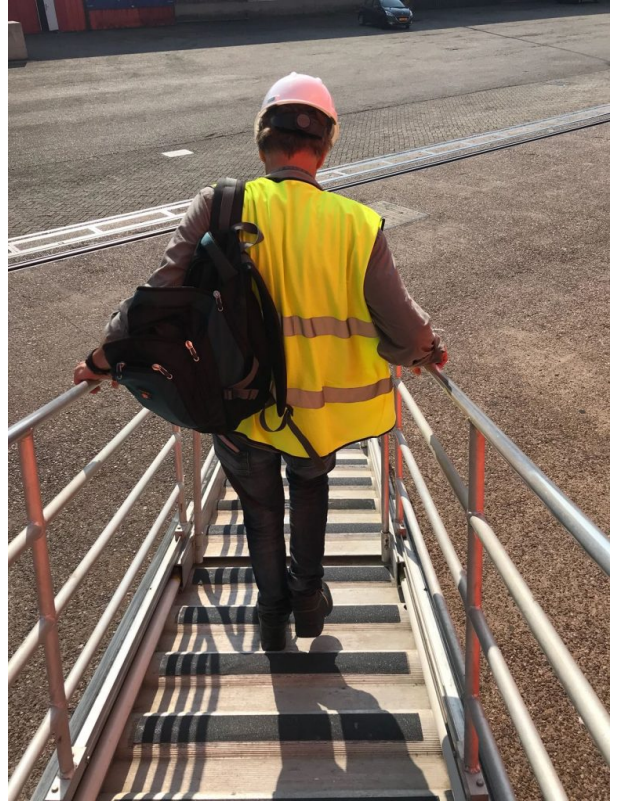
Hierna togen we naar de drijvende kade. Gewoon langs de afgemeerde

sleepboten en andere schepen lopen en iemand aan dek aanspreken. Het eerste contact was met de kapitein van de EnAvant 20. Een sleper waar ik eerder aan boord ben geweest. We waren hartelijk welkom en de Filipijnse mannen mochten hun werk onderbreken om in de messroom met ons te spreken. Ook de Nederlandse stuurman en de kapitein voegden zich bij ons. De stuurman vertelde dat hij agnost is. De kapitein gelooft wel dat er iets is. Ik kon veel vertellen over Jezus en ook de Filipijnse mannen bemoedigen. Ik heb ze gevraagd om de studie van Jim the Sailor samen te volgen. Ook gaf ik een Tagalog bijbel en uiteraard ijsmutsen. Het was een fantastisch uurtje aan boord van dit schip.

Tegen drie uur waren we terug aan boord van de Norman Pacific. We werden door de wachtman naar de messroom gebracht, en we kregen wederom iets te drinken. Een groep van 10 Filipino's voegde zich bij ons aan tafel, onder wie twee vrouwen. Ik vroeg aan iedereen persoonlijk welke kerk ze kwamen, op een na gaven ze allemaal als antwoord, de Rooms Katholieke kerk. Een van de vrouwen is echter Baptist. Voor mij een aanleiding om te vertellen hoe ik als 23-jarige met het geloof in aanraking kwam en mijzelf als volwassene heb laten dopen. Ik heb veel kunnen vertellen over onze Heiland en deze groep mensen mogen bemoedigen. Ook mooi dat we e-mailadressen hebben uitgewisseld, ik heb beloofd dat ik de mensen regelmatig een mailtje zou toesturen. Ook hier heb ik bijbelstudies uitgedeeld en de ijsmutsen vonden, ondanks het warme weer, gretig aftrek. We besloten de bijeenkomst met gebed en daarna zijn we samen met deze fantastische mensen op de foto gezet.

De kapitein kwam ook nog even kijken en vond het allemaal geweldig. Graag tot ziens, en met deze woorden namen we afscheid. Het was een mooie dag.

Gaaf om een metgezel te hebben, ik hoop dan ook dat dit vaker gaat gebeuren. De foto's zijn, met uitzondering van de groepsfoto, gemaakt door Wildrik. Jezus was onze leidsman en we konden volop over Hem vertellen. God is goed!